

Ο ΜΑΡΑΘΩΝΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ, ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΡΔΟΥΛΙΑΣ, ΜΙΛΑ ΣΤΟΝ «ΚΟΣΜΟ»:

«Όσο αναπνέω θα κάνω ραδιόφωνο»

Του Παναγιώτη Νικολάου

Ο Αντώνης Καρδούλιας είναι από τους παλαιότερους και πιο σημαντικούς ραδιοφωνικούς παραγωγούς της παροικίας μας. Μας ενημερώνει και μας ψυχαγωγεί με όχημα την αγάπη του για το λαϊκό και ρεμπέτικο τραγούδι για περισσότερα από 20 χρόνια. Είναι ένας ακούραστος εραστής του ραδιοφώνου και σας τον παρουσιάζουμε σήμερα με χαρά. Μας μιλά για το παρελθόν και το παρόν, το μεράκι του για την μουσική, την πορεία του στα ραδιοφωνικά κύματα της παροικίας, τους αγαπημένες του ρεμπέτες και πολλά άλλα ενδιαφέροντα. Ο «μαραθωνοδρόμος» του ραδιοφώνου μιλά αποκλειστικά στον «ΚΟΣΜΟ»:

Ο Αντώνης έζησε την πρώτη δεκαετία της ζωής του στη Ρόδο και μετά ήλθε με την οικογένειά του στο Σίδνεϊ.

«Ήλθα στην Αυστραλία σε ηλικία 11 ετών. Σχολείο στην Ελλάδα είχα πάει μέχρι την Γ' δημοτικού. Θυμάμαι τα ωραία χρόνια της Ελλάδας και πρώτα από όλα τον σεβασμό που είχαμε στους δασκάλους μας. Όταν ήλθα εδώ πήγα απευθείας στην ΣΤ' δημοτικού. Δεν ήξερα ούτε λέξη αγγλικά και είχα τους χειρότερους βαθμούς, όμως το παράπονό μου ήταν ότι τα παιδιά δεν είχαν σεβασμό προς τον δάσκαλο.

Για δύο χρόνια έκλαιγα γιατί αγαπούσα τα γράμματα. Έλεγα στον πατέρα μου, 'τι με έφερες εδώ, εγώ θέλω να μάθω γράμματα'. Τα παιδιά πέταγαν μολύβια και χαρτιά μέσα στην τάξη και δεν υπήρχε ο σεβασμός που είχαν οι μαθητές στην Ελλάδα. Γυμνάσιο πήγα στο Canterbury High μέχρι την Δ' τάξη. Ήμουν στο ίδιο σχολείο με τον εκδότη της εφημερίδας σας, το Νίκο Θεοδοωρακόπουλο. Παίζαμε μαζί μπάλα. Μετά πήγα σε μία σχολή για Commercial Arts στο North Sydney. Φοίτησα για έξι μήνες. Δεν την τελείωσα, όμως, τα παράτησα, γιατί ήθελα να αφοσιωθώ στη μουσική. Πάντως, μου άρεσε να ζωγραφίζω».

Αγαπούσε τα γράμματα και τις Τέχνες, όμως μπήκε νεαρός στη βιοπάλη.

«Η πρώτη μου δουλειά ήταν στο Μάρικβιλ στο μαγαζί του Γιώργου Τζαρημά που κάνει σήμερα στον 2ΜΜ την εκπομπή 'Προσκήνιο'. Πουλούσε και κατασκεύαζε επίπλα και με πήρε για δουλειά σε ηλικία 16 ετών. Ήταν το 1980. Μου έδινε ο Γιώργος, την εποχή εκείνη, \$110 δολάρια σαν αμοιβή κάθε Παρασκευή και τα \$100 τα έδινε για να αγοράσω δίσκους. Πήγαινα στο Odeon, στον Χάρι, κι έπαιρνα δίσκους. Απορούσε ο Γιώργος και του έλεγα πως ήξερα τι έκανα κι ότι μία μέρα οι δίσκοι θα χρειαζόντουσαν.

Κι όπως χρειάστηκαν. Οχτώ χρόνια αργότερα ξεκίνησα τη ραδιοφωνία».

Η μεγάλη του αγάπη είναι η μουσική. Το ραδιόφωνο είναι το μέσο να μεταδώσει τις γνώσεις και την αγάπη του για το λαϊκό και το ρεμπέτικο τραγούδι.

«Το 1988, τα ραδιόφωνα δεν ήταν όπως σήμερα 24 ώρες το εικοσιτετράωρο για επτά ημέρες την εβδομάδα. Υπήρχαν κάποια ελληνικά προγράμματα στα FM, όπως στο UTS στο Broadway. Οι παραγωγοί αγόραζαν μία ή δύο ώρες προγράμματος από τον σταθμό. Η Βίκυ Καρμύγιαννη ήταν από τις πρώτες κι έκανε πρόγραμμα κάθε Σάββατο στο UTS, από τις τέσσερις μέχρι τις πέντε το απόγευμα. Παρουσίαζε μία πολύ ωραία μουσική εκπομπή. Την ακούγαμε και πήγα με τον πολύ καλό μου φίλο Πάρι Μαλαχάρη - ο οποίος μετά από τρεις μήνες σταμάτησε - και κάναμε αίτηση για να έχουμε κι εμείς ελληνικό πρόγραμμα. Ξεκινήσαμε την εκπομπή 'Λαϊκορεμπέτικο' στις 19 Ιουνίου 1989. Αρχικά έβγαινε στον αέρα κάθε Σάββατο βράδυ, από τις οχτώ μέχρι τις εννέα. Μετά από λίγο μετακινήθηκε και παρουσιάζόταν κάθε Κυριακή βράδυ από τις εννιάμισι μέχρι τις εντεκάμισι. Το 'Λαϊκορεμπέτικο' ήταν αφιερωμένο στο γνήσιο λαϊκό και στο ρεμπέτικο τραγούδι. Είχαμε το μεράκι, την τρέλα αν θέλεις, κι η εκπομπή